

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. september 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2009-150-1295
Dok.: AHI40126

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1102 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. august 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1102 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor politiet tilsyneladende stort set aldrig har benyttet sig af Justitsministeriets særlige hundeenhed?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Efter hundelovens § 6, stk. 2, nr. 2, kan politiet træffe afgørelse om at lade en hund aflive, såfremt den har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at hunden kan være farlig for sine omgivelser.

På politiets anmodning er besidderen af hunden forpligtet til at medvirke til en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden der træffes afgørelse om aflivning, jf. hundelovens § 6 a, stk. 1.

Omvendt kan besidderen selv forlange, at der foretages en sådan hundesagkyndig undersøgelse, inden politiet træffer afgørelse om aflivning af hunden, jf. § 6 a, stk. 2.

Foretagelse af hundesagkyndig undersøgelse kommer således efter hundeloven kun på tale, såfremt politiet finder, at der er grundlag for at overveje aflivning af hunden.

I sådanne tilfælde sker der hyppigt forelæggelse af sagen for en af de særligt hundesagkyndige, enten på politiets foranledning eller efter anmodning fra hundens besidder. Rigspolitiet er imidlertid ikke i besiddelse af statistisk materiale, der kan belyse omfanget af brugen af de hundesagkyndige i sager, hvor aflivning af en hund overvejes.

Hvis politiet vurderer, at faren for, at en hund forvolder skade, kan afværges ved en mindre indgribende foranstaltning, kan politiet give hundens besidder et pålæg om, at hunden skal føres i snor og/eller bære mundkurv, jf. hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1. Der er ikke efter hundeloven hjemmel til at forlange, at der foretages hundesagkyndig undersøgelse i sådanne tilfælde.”